

εραστής

εραστής, ο, ουσ. [<αρχ. έραστής], ο εραστής. **1.** άντρας με έντονη σεξουαλική δραστηριότητα: «για ένα μεγάλο διάστημα, υπήρξε απ' τους μεγαλύτερους εραστές της πόλης μας». **2.** αυτός που αγαπάει πολύ κάτι, που ενδιαφέρεται απόλυτα για κάτι: «είναι εραστής των γραμμάτων και των τεχνών». **3.** (ειρωνικά στη γλώσσα των μηχανόβιων) αυτός που έχει κρεμασμένο μαντίλι στο αριστερό καθρεφτάκι της μοτοσικλέτας του (δηλ. από το μέρος της καρδιάς): «δεν είναι μόνο φανατικός μηχανόβιος αλλά είναι και εραστής πανάθεμά του!». **4α.** στον πλ. **οι εραστές**, το ερωτικό ζευγάρι: «απ' ό,τι ξέρω, είναι πολλούς μήνες εραστές». (Λαϊκό τραγούδι: *εσύ τι λες, θα γίνουμε επιτέλους εραστές, πες μου το ναι και φύγαμε να πάμε όπου θες*). **β.** (ειρωνικά) διάφοροι νεαροί που συχνάζουν σε μπαρ που διαθέτουν μπαργούμεν ή σε μπουζουκτσίδικα όπου τραγουδούν νεαρές τραγουδίστριες, με σκοπό να συνάψουν μαζί τους ερωτικές σχέσεις: «μόλις έφερε κάτι όμορφες κοπέλες απ' τη Γεωργία, πλάκωσαν στο μπαράκι του οι εραστές».

- *Λατίνος εραστής*, ο θερμόαιμος εραστής: «κάθε καλοκαίρι γεμίζουν τα νησιά μας από Λατίνους εραστές». Από το ότι επικρατεί η αντίληψη πως οι Ιταλοί είναι θερμόαιμοι στον έρωτα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας